

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- rozstrzygnięcie sporu przez sam Trybunał i uznanie żądań przedstawionych przez pozwaną w pierwszej instancji, a zatem oddalenie skargi w sprawie T-272/03,
- ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania,
- obciążenie M. D. Fernández Gómez kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami własnymi w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi w skardze trzy zarzuty:

1. Pierwszy to zarzut naruszenia prawa, którego dopuścił się Sąd uznając skargę za dopuszczalną na tej podstawie, że pismo z dnia 19 stycznia 2001 r. nie stanowiło decyzji, a zaskarżony w pierwszej instancji akt instytucji, tj. przekazana pocztą elektroniczną wiadomość z dnia 12 maja 2003 r. nie była czysto potwierdzająca, lecz poruszała nowy aspekt w stosunku do umowy z dnia 17 stycznia 2001 r. oraz pisma z dnia 19 stycznia 2001 r. Komisja ocenia natomiast, że skarga jest niedopuszczalna z tego względu, że pismo z dnia 19 stycznia 2001 r. i umowa z dnia 17 stycznia 2001 r. w określiły ostateczne stanowisko administracji wobec skarżącej. To zatem te akty powinny być zostać zaskarżone przez skarżącą. Zdaniem Komisji przekazana pocztą elektroniczną wiadomość z dnia 12 maja 2003 r. ani nie stanowi decyzji, ani w najmniejszym stopniu nie porusza żadnego nowego aspektu w stosunku do poprzednich aktów. Skargę należało więc odrzucić jako niedopuszczalną.
2. Drugi zarzut to w głównej mierze zarzut naruszenia prawa w zakresie wykładni decyzji z dnia 13 listopada 1996 r., a w szczególności pojęcia „personel niepodlegający regulaminowi pracowniczemu”. Komisja uważa, że z celu decyzji z dnia 13 listopada, jak również z samego jej brzmienia oraz z okoliczności towarzyszących jej wydaniu wynika, że obejmowała ona swoim zakresem wszelkiego rodzaju „pracę w ramach administracji lub na podstawie umowy wewnątrz Komisji” wszystkich członków personelu niebędących urzędnikami Komisji. Ewentualnie Komisja utrzymuje, że Sąd orzekł *ultra petita* (wyszedł ponad żądania stron) i dokonał błędnej wykładni art. 8 warunków zatrudnienia innych pracowników. Jeżeli bowiem dany przepis regulaminu pozostawia organowi powołującemu możliwość dokonania wyboru, tak jak w niniejszej sprawie, to dokonanie tego wyboru należy do obszernego zakresu uznania, który mu przysługuje.

3. Trzeci zarzut to w głównej mierze zarzut naruszenia prawa wspólnotowego poprzez przyznanie odszkodowania za szkodę materialną, która nie jest ani rzeczywista, ani pewna, a pomocniczo — naruszenia obowiązku uzasadnienia przy obliczaniu szkody, do stanowi dla Trybunału przeszkodę w sprawowaniu kontroli nad przestrzeganiem zasady proporcjonalności.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) z dnia 13 września 2005 r. w sprawie T-72/04, S. Hosman-Chevalier przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich w dniu 29 listopada 2005 r.

(Sprawa C-424/05 P)

(2006/C 10/35)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 29 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez H. Kraemera i M. Velardo, działających w charakterze pełnomocników, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 września 2005 r. w sprawie T-72/04, S. Hosman-Chevalier przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Pierwszej Instancji;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi względem zaskarżonego wyroku tylko jeden zarzut dotyczący naruszenia prawa wspólnotowego w pkt 31-36 i 42 tego wyroku. W szczególności jest ona zdania, że Sąd dokonał błędnej wykładni warunku związanego z „pracą wykonywaną dla innego państwa”, zawartego w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie in fine załącznika VII do regulaminu pracowniczego.